

СРАВДА

Независима обществоенска вестник

НИКОЛА БЪРДАРОВЪ

по случай жалейка на имени си денъ нѣма да просрѣща.

Продавамъ къща на главната улица до къщата на М. Иосифовъ и Илия Стаменовъ. Споразумение Бочо Лачовъ.

1—3

Д-р Стефанъ Спасовъ

бившия плъвенски градски лъкаръ, пръглежда и лъкува болни всички денъ, въ частната си амбулатория — здание на Хр. Мускуровъ до Окр. Съдъ.

3—3. Плъвень.

МАГАЗИНЪ „ГАБРОВО“
срѣщу хотелъ „ЕВРОПА“
гр. Плъвень

ГАЛОШИ I качествени руски, марка триъгълникъ;

РАКЪВИЦИ най-разнообразни;
ШАПКИ скъпни: „Habie“, „Borsalino“ и др.;

БЮЖЕТЕРИЙНИ и ГАЛАН-
ТАРИЙНИ стоки;

ЯКИ и ВРАТОВРЪЗКИ фини;
ОБУЩА готови и **ШОШОНИ**
ПАПАЗОВИ сапуни

— При УМѢРЕНИ цѣни

Само при насъ ще намѣрите.

Съ почитание:

I. Ивановъ & Я. Стойковъ

3—5

ЧАСТИ УРОДИ
по французки езикъ дава
учителъ по тоя езикъ въ
мъжката прогимназия
туъ.

Споразумение чрѣзъ
редакцията.

3—5

КОНКУРЕНЦИЯ!

Дъбови дърва за горене, при
износна цѣна ще намѣрите при

Христо Тонковъ — Плъвень.

3—3

Въ страната е всичко спокойно.

— Доволство, миръ, спокойствие владѣе въ България! — гласеше троното съдво.

— Въ страната е спокойно! не единъ пожътъ тържествено заявиха стамболовските министри предъ своята вълачка-дружина, че рѣмжи прѣзъ денъ прѣзъ два въ священата зграда . . .

И мислятъ, че сѫ излѣгали дѣйствителността. И се маматъ, че сѫ хвърлили прахъ въ очигъ на правдата . . . Лицемъри! Дълбоко се маматъ . . . Истината е по-силна отъ вашиятъ фарисейско-разбойнически намѣрения. Правдата има хиляди уста и ако десетъ запушишъ, десетки и стотици ще издигнатъ въопль и възмущение до възбогъ . . .

— Доволство! Да, доволството на ограбения труженникъ . . . Доволенъ е той, че съ кървавъ потъ, че е изработилъ, по законни и не законни пътища отива да насища хищническия инстинктъ на властуващи разбойници. Доволенъ народъ, медъ и масло тече по градове и села предъ устата на една настжаща гладна година . . . и отъ доволство той си хвърля калпа-ка, потуритъ, пояса, облача се вънова прѣмѣна и като се отдава въ ръцѣ на шарлатани агенти забѣгва далечъ отъ родна земя прѣзъ морега и океани . . . „Доволеъ“ е селянинътъ и отъ „доволство“ мре въ мърсотии и гладъ . . .

— Миръ владѣто въ страната! — Миръ и спокойствие! . . . Да, този „миръ“ тъй гиздово се прояви още прѣзъ януарий . . . съ пълното „спокойствие“ на желѣзничарите . . . Хубаво „спокойствие“ бѣше то: за желѣзничарите изпѣдени подъ произвола на студа и глада съмейства, „спокойствие“ на търговците, стоките на които съ мѣсеци се не бутваха отъ вагоните . . .

А слѣдъ това? — Да, още по-щастливъ „миръ“, още по-мило „спокойствие“ . . . мило до сълза! . . .

— Народенъ театръ, пищялки, нагайки, участъци, казарми за студенти, гладъ и онижение за професори. Ловидба на будни учители . . . Убийство на прѣзидента, митинги по всички градове и голѣми села . . . Ахъ каква красива картина отъ чаровно „спокойствие“ . . . която се накити съ изящни закончета: по сдружаване, по просвѣщение, по печата . . . Да ти е драго, просто-просто да умрешъ отъ обаятелно „спокойствие“ . . . А слѣдъ това нови прѣдѣси: воененъ полеви сѫдъ, кърваво вѫже прѣзъ шияга на осдѣдения . . . и пакъ митинги, и пакъ шайки, и пакъ гонидба на учителство.

Ехъ, щастлива Българіо! Коя ли страна може да се мѣри съ тебѣ? Въ кое ли твоѣ жгълче не блика „спокойствие“? Дали не въ „воената“

область, гдѣто Шаръ и Жанъ спечелиха лаврови вѣнци на бойно поле, свѣти геройски вѣнци, изплегени отъ французски патрони, комисарии, гешефти, царували и лимонтову . . . Въ областъ, гдѣто огът рана пролѣтъ до късна есенъ се свикватъ ежегодно българските синове да се учатъ „на наши приоми“ . . . на стамболовщината — съ маневри да отвлича обществено внимание отъ своята грабителска и разорителна политика . . . Въ областъ, гдѣто цѣли дружини се отказватъ да вкусатъ чорбата-помия, за които отъ лжеба на тѣхните бащи е залятено стократно съ кървавъ потъ и черни трудове . . . Хубаво спокойствие . . .

— А въ мигниците, а въ пощите? . . . Колко хиляди левове се прѣлѣха отъ държавната каса въ джебъ на предъ никого не отговорния стамболовски чиновникъ — Кражби „по законы“, кражби „безъ законъ“, кражби на едро, грабежи на дребно . . . Оть горѣ до долу: до най-ниското ежидало — до жандара и стамболовската селска писарушка . . . Да, „спокойствие“ царува . . . въ главите, въ съвестите на закоравѣлите грабители . . .

Бухали! изгасихте свѣщите . . . Расстроихте учебното дѣло въ страната. Уволнихте най-способните учители. Разгонихте народните синове да се скрятъ . . . не мили не-драги по чужди университети . . . намѣрихте „анархистъ“ дори въ учението за тъчица на професора — филологъ, открихте „врагове на отечество“, корона, църква“ дори въ хората около Свѣтия-Синодъ и пожлахте съ законъ да подчинятъ църквата подъ стамболовската ви опека . . . но не успѣхте за сега . . . Но съгинахте на всичко, което не кади темянъ въ вашия омърсени партийни олтари . . . И като ви отблъснаха съ прѣзрение отвѣкъ, вие затръбихте: всичко вънъ отъ нашите редове е ангародно, анархистично, антирелигиозно, антидинастично . . .

Български народъ! — Това сме самите хората на избитите премиери — Стамболовъ-Петковски „момчета“ . . . Ако ли само за този вашъ „народъ“ казвате, че е „доволенъ“ и „спокоенъ“, о, да! — исината е на ваша страна . . .

Но съмѣтете ли още да твърдите за спокойствието на цѣлокупния български народъ, който отдавна изчери всички легални срѣдства за борба спрѣмо васъ? Коква борба още искате и чакате вие? — Да се пролива кръвъ ли по улици и мегданите? — Но, това трѣзвиятъ и съзнателенъ български гражданинъ, за вашъ „кефъ“ нѣма още да го направи . . . Може би да е велика народната мѫдрост, която да прѣвърши съ по-леки срѣдства вашето сгромоляяване . . .

Фалирали сте, о вие, управляющи бандити, по всички линии . . . Опропастихте свободна България, но

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Издателъ — Н. Бобевъ.

Писма, пари и т. д. адресиратъ:

Административната дирекция „Славда“ — Плъвень

Аbonamentъ — 10 стотинки годишно. — За странство . . .

46428

Единъ брой 10 стотинки

За обаждания по споразумение.

— „Славда“
мъкъ

Възпитанието на демократията.

Ако абсолютните и деспотическите държави сѫ можали да се трансформиратъ въ демократически, това сѫ дължи на конституционното и триумфалното шествие на демократията.

Съка властъ, която притиска хората, които управлява, поражда въ тѣхъ недоволство, което ги кара да се сплотятъ помежду си, да се борятъ противъ нея за да я обуздаятъ и да създадатъ такива форми за държавна организация, които да имъ усигуриятъ по-носенъ животъ. Въ тоя неудържимъ устремъ за по-добъръ и по-носенъ животъ хората сѫ изработили демократическите форми на управление. Въ нѣкои държави тѣ сѫ по-силно развити, въ нѣкои по-слабо. Това зависи отъ развитието и подготовката на гражданите, отъ степенъта на тѣхната гражданска зрѣлостъ.

Колкото гражданинъ въ една държава сѫ по-развити, по-зрѣли граждани, толкова и демократическите форми сѫ по-развити. — Опита е доказалъ, че демократическите форми на управление сѫ най-благоприятни за всесстраното развитие на гражданинъ, за създаването на по-носенъ животъ за тѣхъ, за напрѣдъка и процъфтяването на държавата изобщо.

За да може, обиче, да се насаждатъ и развиятъ въ една държава демократическите форми на управление погрѣбно е гражданинъ да бѫдатъ убѣдени въ тѣхната подзъ и прѣвъходство надъ останалите. Убеждението на гражданинъ може да бѫде резултатъ на възпитанието. Гражданинъ трѣбва да се възпитава и убѣждава въ прѣвъходството на демократията още отъ ранна възрасъ, въ съмейството, училището, обществото.

Свободата, братството, равенството — изходните положения на демократията трѣбва да се насаждатъ систематично. Само по

този начинъ гражданините могатъ да получатъ едно солидно демократическо възпитание, само по този начинъ тъ могатъ да станатъ ревносни ратници за демокрацията и нейни върни защитници. Само такива граждани ще иматъ удивителната доблестъ да се противопоставятъ на една абсолютическа власт и да я вкарятъ въ рамките на правата и длъжностите, изработени отъ демокрацията.

У насъ конституцията е начертала демократически форми на управление, но тя не е създада граждани, които да реализират тия форми въ живота. Оглични граждани демократи не се създаватъ съ единъ махъ на магическата пръчка. За това тръбва дълга и упорита работа. Въспитането е, което ще може да изиграе тая блъскава и благородна роля — създаването на граждани демократи. И това възпитание тръбва да биде тъй, както споменахме по горе. За това нека сички, които ламтятъ за реализацията на начертаното въ конституцията ни демократическо управление, се заематъ за възпитанието на граждани и убеждаването имъ въ пръвъходството му, нека работятъ за тъхната организация и ги водятъ въ борбата за триумфа на демокрацията, и нека бдатъувърени, че усилията имъ въма да отидатъ напразно.

Отпразнуване освобождението на Плевенъ.

128 ноември е една свѣтла дата не само за Плевенъ, но и за цѣла България, защото на тая дата прѣзъ 1877 година защитника на Плевенъ, Османъ Паша, се сдаде на руските войски и улесни много освободителната имъ мисия.

За Плевенъ специално оная дата е особено паметна и ще остане такава на всични врѣмена, защото него денъ прѣди тридесетъ години надъ Плевенъ, който толкова много пострада отъ обсадата и бомбардировката, слѣдъ петвѣково робство подъ дивиятъ азиатецъ, изгрѣ златната заря на сладката и толкова трепетно очакваната свобода. Въ него денъ пушките и топовете мѣлѣнха и телографа разнесе по цѣлия свѣтъ новината: „Османъ - Паша съ цѣлата си армия се сдаде на русите“. Ентузиязъма на русите и българите и тѣхните приятели при тая вѣсть бѣ неуписуемъ. Плевенъ вѣскрѣна отъ робската листария и заживя новъ свободенъ животъ. Ето защо Плевенъ всѣка година празнува съ особенъ ентузиязъмъ тая свѣтла дата. Въ тоя денъ той се прѣнася мисленно въ миналото и си припомня величавите фази на славната плевенска епopeя; припомня си за незабравимите легендарни герой, които сложиха кости си на полето частъта за нашата свобода. Припомня си, че въ турския Плевенъ на 26/VI 77 год. най-напрѣдъ дошло едно казашко отдѣление отъ 40 души на чело съ Есаулъ Атанасьевъ, отъ който се използила турска власт: кадията избѣгалъ та се скрилъ подъ единъ мостъ, а каймакамина — въ едно кюше; стражарите и малкото войници си прѣдали покорно оржието и треперали прѣдъ руския кавакъ. Той обадилъ на българите, че войската е близо до градътъ и тѣ заедно съ духовенството излѣзли да я

посрѣщнатъ, обаче, когато отишли въ с. Радишево, той имъ казалъ, че войската е въ с. Българени (Свищовско). Збогувалъ се съ тѣхъ и заминъ защото задачата му била да направи само развѣдка и докладва на началството. Нѣкои отъ българите отишли въ с. Българени, а други, смаяни, почнали да се врѣщатъ въ градътъ. Въ това врѣме Кель Асанъ Паша разбѣтъ въ Никополъ, влизалъ съ войската си въ Плевенъ и ги срѣщналъ. За да маскиратъ работата, тѣ му казали, че излѣзли него да посрѣщватъ и съ тая лѣжа си отървали главите.

Не подиръ много пристига отъ Видинъ и Османъ Паша, съ огромна войска и се настанива въ Плевенъ. Русите неинформирани, добрѣ отъ българите, които имъ казали, че въ градътъ въма турска войска, пратили единъ полкъ, който намѣсто то, гдѣто сега е болницата, е билъ истрѣбенъ до кракъ отъ Османъ Паша. Главите на офицерите, набучени на колове били внесени въ градътъ и забити на мястото дѣто сега е мавзолея. Слѣдъ нѣколко несполучливи атаки, русите почватъ редовна и правилна обсада подъ ржководството на инженера Тотлебенъ.

Плевенци си припомнятъ славните и неустрашими атаки на легендарния Скобелевъ прѣзъ августъ, съ които завзе „зелените гори“, — сега Скобелевски паркъ. Припомнятъ си фѣркатия Гурко, който прѣсече съобщенията съ София, и отрѣза Османа — остана безпомощенъ. Слѣдъ това положението на Османа стана критично и той се рѣши на смѣля опитъ да избѣга отъ градътъ, но русите му прѣѣкоха пътя и той се привуди на 28/XI 1877 г. край р. Витъ, до моста, да издигне бѣло знаме за сдача. По случая на мястото на Лагера, дѣто е била главната квартира на Османа, билъ отслуженъ голѣмъ молебенъ въ присъствието на войските, Царя Освободителя и виши тѣ офицери. Били дадени 101 салюти. Слѣдъ това царя е приель ранения Османъ, въ кѫщата сега Музей, дѣто го е похвалилъ за храбростта му и му е повърналъ сабията.

Въ тия дни на мистично съзерцание на миналото съврѣменците съ религиозно благоговение расправятъ на младото поклонение сичко, което съ видѣли и прѣпали прѣзъ врѣмето на тежката обсада, която можеше да биде още по-тежка, ако благородния Османъ Паша не бѣше обудалъ своите пѣлчища и не бѣше вѣль мѣрки да запази раята — нѣщо, което пlevенци немогатъ да забравятъ. И ние, като слушаме за славната пlevенска епopeя, която погълна около 20,000 храбри ратници, душата ни се изпълва съ дѣлбока почтъ къмъ памятьта имъ и съ неизразима признателност къмъ великия руски народъ.

Тая година, на тая дата, слѣдъ панаходата въ църква, на която къмъ края сички въ църква колѣничиха прѣдъ паметъта на падналите герои, се отслужи благодаренъ молебенъ прѣдъ руския паметникъ, дѣто бѣха поставени портретите на царя Освободителя, царъ Николай и князъ.

И тукъ граждани и ученици присъствуваха. Силно впечатление направи липсата на войската. Незнамъ по какви съображенія я нѣмаше, но нейното от欠缺ствие е осаждително. Такива празници иматъ високо нази-

дателно и възпитателно значение за народътъ и войската тръбва да биде тамъ за да земе примеръ.

На обѣдъ въ салона „Съгласие“ има банкетъ сервиранъ отъ кметство то, на който сѫ присъствували видни чиновници и граждани. Произнесени били подубающи речи. Вечеръта въ същия салонъ женското просветително-благородително дружество „Пробуждане“ даде вечеришка въ полза на безплатната трапезария. Тя бѣ открита съ речъ отъ кмета, който на кратко разправи историята на обсадата. Вечеришката бѣ добре построена, прихода отъ нея е 520 лева.

Украсения съ български, руски и ромънски флагове Плевенъ, цѣлия денъ имаше празниченъ видъ, а подиръ обѣдъ учениците играха хоро около руския паметникъ подъ звуко- витъ на музиката.

По случай празника, градския кметъ, отправилъ телеграми до царя Николай, крал Каролъ, нашия князъ и генералитѣтъ : Паренсовъ, Игнатиевъ и Столѣтовъ.

Изобщо Плевенъ отпраздува както тръбва дена на освобождението си и доказа, още единъ путь, че е достоенъ за свободата.

Благоустройството на гр. Плевенъ.

II

Слѣдъ улиците, второ прѣдприятие, върху което заслужва да сподѣлимъ мисли съ гражданинъ, е строящата се въ града баня, която е почти на завършване. Нуждата отъ бания се чувствува въ града отъ дълги години, тъй както нуждата отъ добре послани улици. Старата единствена градска баня не удовлетворяваше нуждите на населението, нито по голѣмина, нито по удобство, нито въ здравословно отношение. Построена въ едно отдалечно минало, когато населението е било малобройно и когато нужда отъ тѣлесна чистота се е чувствува много рѣдко, тя може би е задоволявала тогавашните нужди. Прѣди, обаче, десетина години тя стана негодна и толкова мрѣсна, що гражданинъ прѣсънаха да я посещаватъ, а тая, която имаха куражъ тамъ да се окажатъ, често страдаха отъ прѣгълъ, или нѣкоя заразителна болестъ.

Въобщѣ положението й бѣ такова, че тя за всичко друго, може би, ставаше, но не и за чистота и здраве на хората. Разбра се отъ всичко, че пlevенци се нуждаятъ отъ бания. Градътъ постоянно растѣше; населението му достигна до 21000 ж. а бания нѣмаше. Така че, не нуждата отъ бания съмѣтаме ний тукъ да оспорваме, а начинътъ по който се удовлетвори тая нужда. Съ други думи казано, при днешните многообразни нужди на града, тѣкала ли бания тръбваше да се строи или нѣщо друго? Защото въ това е именно въпросътъ: когато имаше толкова отдавна незрѣли нужди на града, тръбваше ли да се практикуватъ безумно срѣдствата му, за едно монументално здание, на който стойността се излага най-вече отъ естетичната му страна?

Когато напослѣдъкъ обиколихме тая сграда, ний отведнажъ почувствувахме голѣмия контрастъ, който прави тя съ съѣднитѣ до нея касапски дюкени. Колкото многоцѣѣтните фигури на баяната ви гѣделикатъ естетичната му страна?

тетическото чувство, толкова неприятната гледка на касапниците ви до карва погнусяване. А между това и тръбва да се хранимъ по-рано съ чиста и здравословна храна, че по сеть съ естетическа наслада. Тази баня по стилъ ни напомня единъ отъ павилионите на историческия държави въ послѣдното Парижко — всемирно изложение. Изглежда, че архитектът се е силилъ да представи нѣщо особно, „оригинално“ и монументално съ тая баня. Нашето скромно мнѣние въ случая е, че такива оригиналности, съчигане на разни стилове, които изискватъ голѣми срѣдства, не сѫ за бани, които постигатъ цѣлъта си само съ модерната вътрѣшна инсталация и разпрѣдѣление. Ний сме виждали доста постройки на бани въ западните страни и не си спомняме да е обрѣзано по голѣмо внимание на външната страна отъ вътрѣшната. Би било приемливо за постройки на минерални лѣчебни бани, кадъто се очаква приходъ отъ посетители и, следователно, експлоатация. Но една градска баня, която най-вече ще се посещава за исчистване тѣлото и слѣдователно, ще има за цѣлъ да приучва населението на чистоплѣтностъ, не бива да се поставя на експлоататорски начала. А щомъ като е така, и нейната стойностъ не бива да е значителна. А стойността на зданието се увеличава много, отъ стилъ и външнитѣ му украсения. Въ конкретния случай, нашата баня не бива да поглѣща значителни суми за външността си. Ний слушаме даже отъ прѣприемача да се говори, че 200,000 лева не щѣли да стигнатъ за постройката. Нѣкои запознати съ работата хора говорятъ, че 250,000 даже 300,000 лева ще намѣри тая баня.

Друго-яче е работата, ако община касса е вече прѣпълнена съ злато и никакви други нужди на града не очакваша бѣзъзгодно имъ задоволяване. А всѣкой знае, че вмѣсто злато въ кассата, община се натовари съ тежки задължения и още нищо не е правено, нито замислено даже, за санитарното повдигане на града. Самото министерство, когато е потвѣрдявало планътъ на тая баня, е останало списано отъ излишните й външни украсения и не ги удобрило. При всето това ний днесъ виждаме планътъ напълно да се прилага и да се доглаждатъ, може би, излишни украсения, което потвѣрдява убѣждението ни, че община прѣстъжно се отнася спрѣмо най-жизнените интереси на града, като прахосва срѣдствата за безполезънъ и излишенъ луксъ.

Е добре, питаме вий нашите общинари, не бѣше ли най-разумно да се построятъ въ двѣ части на града по една баня за една сума, наполовина отъ тая, която днешната баня поглѣща? Компетентни лица говорятъ, че това е възможно, щомъ като стилът е опростенъ и външността скромна. А ний за сега имахме нужда отъ една само баня. Останалата сума щѣше да се употреби за другите толкова падѣщащи нужди на града: Касапци, водопроводи, канализация, модерно изхвѣрляне смѣтъта, прѣчистване и подравняване текущата рѣка, салавата, прѣмѣстяване вънъ отъ града табашките работилници и пр. Чувствувате ли тия нужди вий г-да общинари? Една разумна община, която се загрижва за всички тия нужди на града, паралелно

щъше да ги задоволява и въ непродължително време да пръобрази града Плевен, отъ мястечко и нездравословенъ. въ чистъ и хигиениченъ. Така разбираемъ ний грижата за благоустройството на града, а не всѣдъ негодище улици, мястечко и касапини, вонъщите табахани, смърдящата салхана, да се издига шарена-писана съ високи кубета бания, за триста хиляди лева!

Отворено писмо.

До Г-на Прѣседателя на Българското Земедѣлско Дружество — София.

Извѣстно Ви е, господине прѣседателю, че днешното която и то управление, покрай много злини, които причини на нашата злочестна страна, — една голѣма злина е, безспорно, и тази, че то въвежда въ култъ и тури подъ своя закрила злоупотребленията на разни висши чиновници въ много обществени учреждения, които възползвани отъ своего обществено положение, което засматъ, извѣршватъ всевъзможни нечестни сдѣлки за свое лично забогатяване.

Така напр. въ редътъ на този типъ висши чиновници, споредъ в. „Прѣпорецъ“ (гл. бр. 41, 62, 131 и др.) минава и се обвинява въ нечестна сдѣлка висши чиновникъ отъ Б. З. Банка, г-нъ Анастасиосъ Каблешковъ. Този послѣдниятъ, споредъ твърденията на пострадалата дама г-жа Анна Безирева изъ Бургасъ, и споредъ в. „Прѣпорецъ“, е присвоилъ понасилственъ начинъ единъ нейнъ имотъ за една срѣвнително много низка цѣна.

Обвиненията които се хвърлятъ отъ печатъ върху г-на Анаст. Каблешковъ за мошеничество — заграбване отъ него на единъ сиротски имотъ за безцѣница, съ вѣрвамъ, ще признаете, отъ естество да го компрометиратъ значително прѣдъ обществото, което отдавна, но напразно, чака да чуе обясненията на г. Каблешкова доскоро „доброволния начинъ“, по който той се е слободилъ съ този имотъ.

Прѣвидъ на обстоятелството, че г. Анаст. Каблешковъ е членъ отъ управителния съветъ на прѣседателствуваното отъ Васъ дружество, а главно, че той е и заведуващъ бюрото за доставки на: земедѣлчески машини, ордия, сѣмена и пр. при сѫщото дружество, то той като такъвъ разполага съ материалнѣ срѣдства на много земедѣли — дружествени членове, тѣзи послѣдниятъ, при грознѣ разкрития, които изнесе печатъ по адресъ на г. Каблешкова, вѣрвамъ ще признаете, не могатъ вече да гледатъ на сѫщия съ това довѣрие, което той би трѣбвало да има въ случаи. Ето запо, за освѣтление на общественото мѣнѣние, а най-вече за успокояване на дружествените членове, които съ прѣко заинтересованы отъ добриятъ рель на помѣнатото бюрото и на които интереситъ, вѣрвамъ, ви съ присърдце, ви моля, господинъ прѣседателю, да назначите една анкета, които да проучи, и то по сѫщество, а не по форма, всичко въ което се обвинява г. Каблешковъ въ случаятъ, като слѣдъ това бдите добри и изнесете резултата отъ сѫщата анкета въ печата.

Като съмъ убѣденъ, че схващате цѣлъта на настоящето ми отворено писмо, вѣрвамъ, че Вий, въ качеството си на прѣседател на българското земедѣлческо д-во, ще вземете грижата за освѣтление на дружествените членове върху моралното качество на г-на Каблешкова, отъ което да се види, до колко този послѣдниятъ ще може да пази тѣхните интереси, като заведуващъ бюрото за доставки при дружеството.

Плевенъ, 5 декември 1907 г.

Съ почитание: Н. Бобевъ

Основателъ — членъ на Б. З. Д-во.

ХРОНИКА.

Дружествена срѣща На 5-ти того вечерътъ дружеството „св. Пантелеимонъ“ устройва срѣща на членовете си. Ще присъствуватъ и гости. Приходътъ отъ игра на томбола и весела поща ще биде за въ полза на дружеств. каса. Желателно е канепитъ гости и членове да присъствуватъ на тая срѣща, гдѣто ще прѣкарятъ нѣколко часа въ веселие, а сѫщеврѣмѣнно и покрай своето веселие ще ладятъ нѣкоя и друга пара помощь за бѣдните.

Банковиятъ клонъ въ града ни отъ извѣстно време насамъ, отъ прѣтрупана работа, не успѣва да посрѣща клиентите си и е ставало нужда да се правятъ реклами. Това се дължи на прѣхвърлянето касовата служба на държавата въ рѣдътъ на банката безъ да биде нагоденъ достатъчно персоналъ и за тая служба. Имало е дни, че търговците да ви съдътъ въ клона продължително време за да си свършатъ работата.

Обрѣщамъ вниманието комуто трѣбва за нагодяване персоналъ по касовата служба, та да не страдатъ интересите на търговците отъ губене време въ чакане изъ банковиятъ клонъ отъ една страна, а отъ друга да се не изтезаватъ служащи сега въ него.

Ако ли пѣкъ това се върши за економия, то друга работа!...

Лозарски курсъ Министерството на Търговията и земедѣлското е разпоредило да се открие въ Плевенъ лозарски курсъ, който ще трае отъ 1—20 того. За курса сѫ пристигнали около 30 души инспектори по земедѣлското и управители на разсадници.

Ще се четатъ слѣдниятъ реферати: 1) По дѣйността на Сливенския земед. синдикатъ отъ Ив. Кюмурджиевъ; 2) По дѣйността на Чирпанскиятъ — отъ Др. Нешевъ; 3) По новото лозарство отъ Цв. Пеневъ; 4) Прѣчкитъ при изпълнение на службата на зем. инспектори отъ Ен. Балтаджиевъ и др. По неуспѣха въ новото лозарство отъ управителя на лозарската изпитателна станция въ Плевенъ — Сирakovъ.

Годишния си отчетъ женското благотворит. дружество въ града ни даде на 25/XI слѣдъ 2 часа подиръ обѣдъ. Прѣди да се даде подробнѣтъ отчетъ за функциите на дружеството въобще, прѣседателката на дружеството г-жа Ив. Докова каза нѣколко думи за ролята на жената, като възпитателка и майка въ обществото. Тя напира, че за да може да биде майката истинска възпитателка на рожбите — на поколението, трѣбва да се работи за подигането на жената участь. А това споредъ нея ще стане, когато женитъ се сдружатъ и почнатъ да работятъ въ това направление. Тя апелираше за поддръжка на безплатните трапезарии, въ които ще могатъ да добиватъ храна, оставените безъ достатъчна или никаква сѣмейна грижа дѣца.

Даде се отчетъ за дружествено състояние въ общи черти. Заслужва внимание материалното състояние на безплатните ученишки трапезарии, които е слѣдниятъ: отъ разни постъпления 3.519.15 лв., изразходвани 650.10 лв., и въ наличност 2.868.05 — сума която състава като фондъ за бѣдещите години.

Слѣдъ отчета има свирене отъ любителския мандолиненъ оркестъ и модернизиранъ български ржацини, играна отъ ученички отъ отдѣлението, подъ управата на учителката при основните училища въ града г-цата Ел. Костова.

Музикално-гимнастическа вечеринка: На 1-ти того вечерътъ въ салона на д-ство „Съгласие“ се даде отъ юнашкото дружество въ града ни за въ полза на бѣдните ученички и ученици отъ мѣстните прогимназии музикално-гимнастическа вечеринка. Програмните № № се изпълняваха главно отъ ученички, ученици и учители.

Изобщо № №-та бидоха изпълнени спосоно, съ изключение на фалшиво изтѣтата отъ ученишките хоръ китка отъ български народни песни.

Балетъ „гроздобъръ“ се изпълни срѣдно, безъ подобающиятъ ефектъ, тъй като игрането му се извърши безъ участника на музика. Балетъ безъ музика е дикламация безъ думи!

Тази вечеринка бѣ тѣй да се каже дебютъ на новоназначените прѣподаватели по гимнастика въ мѣстните прогимназии — г-ца Р. Табакова и г-нъ Б. Добревъ.

Убийството на Борисъ Сарафовъ и Иванъ Гарвановъ На 28 ноември въ София къмъ 11 часа прѣвънощта Борисъ Сарафовъ и Ив. Гарвановъ бѣха подло убити отъ Т. Н. Паница, въ домът на Борисъ дѣто убието е билъ на гости и на излизане ги застрѣлялъ съ револверъ. Кой сѫ Б. Сарафовъ и Ив. Гарвановъ е всеизвѣстно. Цѣлия си животъ тѣ посвѣтиха на македонското дѣло, за което загубата имъ е много скъпа. Разоблаченията около това убийство притендирамъ, че то е резултатъ на заговоръ.

Погребението имъ се извърши въ недѣля, на 2/XII твърдъ тържествено. Произнесени сѫ биле нѣколко рѣчи.

До тоя часъ убието не е заловено.

Въ брой 1 на вѣстника, писахме че администривните власти въ г. Плевенъ сѫ възложили на лицето Мичо Г. Ценовъ отъ с. Опансъ изпълнението на длѣжностите: общински писаръ, общински съвѣтникъ, кръчмаръ, черковенъ настоятелъ и прѣди два мѣсесца бѣ общински кметъ, обаче, тѣ не мигатъ! — Кучетата лаятъ, а кервана си върви, казватъ тѣ. Спередъ тѣхъ, и чуждъ биволъ бива за корбанъ, щомъ кожата бѣде за попа.

Остава да видимъ какво ще каже прокурорството.

Замолѣни сме да запитаме Ни-
коловски съдътъ селски управници слѣдното:

1. Възмена ли е глоба — 5 лева отъ Ицо Моновъ за кражбата на сина му отъ бояната на Т. Н. Каламеровъ, какво е направилъ кмета съ тѣхъ и рѣзалъ ли е за тѣхъ разписка?
2. Върно ли е, че взетите 8 лева отъ селските чукачи Ахмѣдъ Мехмедовъ, Абула Метовъ и др. като глоба, сѫ биле изпъти въ кръчмата, като пари получени безъ разписка?
3. Имали записани по книгите отъ секретаръ-бирника 1600 лева, получени отъ продажбата на 800 джбови горуни и ако че, то кѣдъ е тая сума сега? Горуните сѫ били отъ мѣстното „Кривокрай.“
4. Имало ли е разграбване на дѣлове отъ общото бранице въ мѣстността „Гарваново уосе“ и на какво се дѣлътъ това?

Ще чакаме отговоръ и слѣдъ то-
ва наново повърнемъ.

Новини отъ Никополъ.

— Прѣди два мѣсесца нѣщо, свѣ-
щениците отъ Никополска окония, въз-
мутени до крайна степенъ отъ дѣлата и повѣдението на архерейския памѣст-
никъ Н. Поповъ, който е станалъ вече

нетърпимъ и между гражданинъ, които не еднократно сѫ се оплаквали
противъ него, но всичките имъ оплак-
вания, макаръ подкрѣпени съ факти
оставили сѫ „подъ мендеря“ отъ не-
говия човѣкъ въ митрополията, койго
го крѣпи прѣдъ владиката, — имали

сѫ събрание въ с. Новачени, гдѣто сѫ
земали рѣшение: колективно да се

оплатятъ на владиката противъ арх.
памѣстникъ, косто и сторили. Отъ то-
гава, обаче, и до сега никакве улов-

летворение не сѫ получили свещен-
ничитъ, а арх. памѣстникъ сега още

по-вече прислѣдвалъ инициаторъ и
по сабудението отъ тѣхъ. Другъ пакъ

ще съобщи нѣкои конкретни рабо-
ти, вършени отъ този своя рода

духовникъ.

— Завчера тукъ полицията свик-
ваше нѣкои граждани да подпишатъ
поздравителна телеграма по случаи
голявката на князъ.

**Обявления отъ I Плѣвенски
Финансовъ Бирникъ по Изпъл. дѣла.**

Обявление Н-о 828

Явявамъ на интересующите се, че отъ 8 декември 1907 година до 8 януари 1908 година ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Тодоръ Русеновъ, отъ гр. Плевенъ, за закъснѣли данъци на сума 85 лева 63 ст. по изпълнителния листъ № 4293, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на гр. Плевенъ въ мѣстността „Стражи“ отъ 13 дек. 1 аръ при съсѣди: канара и бозалькъ оцѣнена за 100 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъддането се яви нѣкой и нададе 5%, проданътъ се възстановява и продължава още слѣдующия подиръ това присъдственъ денъ, часът до 5 слѣдъ пладнѣ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъджа окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъдственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и наддаватъ.

гр. Плевенъ, 30/X 1907 год.

Бирникъ В. Димитровъ.

Обявление Н-о 827

Явявамъ на интересующите се, че отъ 8 декември 1907 година до 8 януари 1908 година ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Цвѣтанъ Мариновъ Гетовъ отъ с. Брашляница за закъснѣли данъци на сума 524 лева 87 ст. по изпълнителния листъ Н-о 180, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Брашляница въ мѣстността „Долно поле“ отъ 5 дек. 5 ара при съсѣди: Стоянъ Иванчовъ, Първанъ В. Деневъ, Найденъ Цвѣтановъ и цѣть оцѣнена за 110 лева; 2) Нива сѫщото землище мѣстността „Селището“ отъ 14 д. 2 ара при съсѣди: Костадинъ Иванчовъ, пакъ отъ даѣ страни бозаалъкъ оцѣнена за 284 лева; 3) Нива въ сѫщото землище и мѣтностъ отъ 6 д. 6 ара при съсѣди: Николай Илиевъ, Стоянъ Иванчовъ и отъ даѣ страни бозаалъкъ оцѣнена за 132 лева; 4) Нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Плѣвенски пакъ“ отъ 8 д. при съсѣди: Николай Илиевъ, Велико Лашовъ пакъ и бозаалъкъ оцѣнена за 160 лева; 5) Нива „Войковъ пчелинъ“ отъ 4 д. 5 ара при съсѣди:

Обявление №-о 822

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Еноки мариновъ и Маринъ Банковъ отъ с. Брашляница за закъснели данъци на сума 184 лева 07 ст. по изпълнителния листъ № 196 издаденъ отъ I Плъвленски Мировий Съдия а именно:

1) Една ливада въ землището на с. Брашляница въ мѣстността „Срѣдна вода“ отъ 10 д. при съседи: Василъ Пенчовъ, Минчо Крачуновъ Илия Мариновъ и ниви оцѣнена за 200 лева.

Имотът е собственъ на дължника. Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 30/X 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление №-о 818

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Пенко Игнатовъ настойникъ отъ гр. Плъвенъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 249 л. 22 ст. по изпълнителния листъ № 4210 издаденъ отъ II Плъвленски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на гр. Плъвенъ въ мѣстността „Прѣз Вита“ 6 дек. при съседи: Василь П. Ботевски и Димитъ Цонковъ оцѣнена за 60 лева.

Имотът е собственъ на дължника. Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 30/X 1908 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление №-о 821

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Димитъ Лашовъ отъ с. Брашляница, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 189 лева 63 ст. по изпълнителния листъ №-о 176, издаденъ отъ I Плъвленски Мировий Съдия а именно:

1) Една нива въ землището на с. Брашляница въ мѣстността „Високи Палогъ“ отъ 14 д. 3 ара при съседи: Велико Лашовъ, Никола Тодоровъ, Ангелъ Ивановъ и Ангелъ Михалевъ оцѣнена за 286 лева.

Имотът е собственъ на дължника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ 30/X 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление №-о 823

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Цвѣтко Василовъ отъ с. Брашляница за закъснели данъци на сума 237 лева 98 ст. по изпълнителния листъ №-о 198 издаденъ отъ I Плъвленски Мировий Съдия а именно:

1) Една нива въ землището на с. Брашляница въ мѣстността „Долно поле“ отъ 3 дек. при съседи Никола Крачуновъ, Христо Петровъ и Петъръ Василовъ оцѣнена за 70 лева.

2) Нива въ сѫщото землище и мѣстността отъ 9 дѣк. при съседи: Моци Димитровъ, Т. Балабановъ, Стоянъ Н. Палуковъ, Макаръ Крачуновъ, Ив. Крачуновъ и пѣтъ оцѣнена за 200 лева.

3) Нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Селището“ отъ 5 дѣк. 5 ара при съседи: Т. Балабановъ; Петъръ Василовъ, Тодоръ Моновъ и пѣтъ оцѣнена за 110 лева.

Имотът е собственъ на дължника. Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ 30/X 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление №-о 819

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 година ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Георги Петковъ Къчкъня отъ Плъвенъ, за закъснели данъци на сума 84 лева 07 ст. по изпълнителния листъ №-о 181, издаденъ отъ I Плъвленски Мировий Съдия, а именно:

1) Една ливада въ землището на с. Бохотъ въ мѣстността „Джескала“ отъ 5 ара при съседи: Кочо Ангеловъ, Гоцо Иванчовъ и С. Ивановъ оцѣнена за 13 лева.

2) Ливада въ сѫщото землище въ мѣстността „Гороновъ“ отъ 7 ара при съседи: Б. Христовъ и Слатинско бранице оцѣнена за 18 лева.

3) Бранице въ сѫщото землище въ мѣстността „Беглишкото“ отъ 8 дек. при съседи: Митъ Лазаровъ и Колю Мачовъ оцѣнена за 30 лева.

4) Лозе сега нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Игнатово бранице“ отъ 1 дек. при съседи: Гоцо Иванчовъ и Иванъ Генчовъ оцѣнена за 30 лева.

5) Лозе сега нива въ сѫщото землище и сѫщата мѣстност отъ 5 ара при съседи: Христо Петровъ и Гоцо Иванчовъ оцѣнена за 15 лева.

Имотът е собственъ на дължника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ 30/X 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление №-о 826

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 година ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Енко Найденовъ отъ г. Плъвенъ на сума 63 л. 85 ст. по изпълнителния листъ №-о 5138 издаденъ отъ I Плъвленски Мировий Съдия а именно:

1) Една нива въ землището на гр. Плъвенъ въ мѣстността „Дорукъ Щолу“ отъ 10 д. 5 ара при съседи Ненчо Патковъ и отъ двѣ егриани пѣтъ оцѣнена за 100 лева;

2) Едно лозе сега нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Карамдилъка“ отъ 3 д. 8 ара при съседи: Василъ Христовъ и пѣтъ оцѣнена за 60 лева.

Имотът е собственъ на дължника. Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 30/X 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление №-о 824

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 8 декември 907 год. до 8 януари 908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Атанасъ Кировътъ с. Брашляница за по ашление дълга му къмъ хазната на сума 396 лева 41 ст. по изпълнителния листъ №-о 199 издаденъ отъ I Плъвленски Мир. Съдия а именно:

1) Нива въ землището на с. Брашляница въ мѣстността „Орѣха“ отъ 12 д. при съседи: Игнатъ Кировъ, Петъръ Цвѣтановъ, Илия Иванчовъ и пѣтъ оцѣнена за 240 лева.

2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Вайковъ пчелинъ“ отъ 11 д. 4 ара при съседи: Игнатъ Кировъ, Ив. Палуковъ, Никола Цѣновъ и пѣтъ оцѣнена за 240 лева.

3) Нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Жаркова могила“ отъ 10 д. 7 ара при съседи: Игнатъ Кировъ, Христо Петровъ и пѣтъ оцѣнена за 214 л.

Имотът е собственъ на дължника. Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддава 5%, проданът се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 30/X 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Печатница „Надежда“ — Плъвенъ

София е първият град в България, който има общинският съвет наричан едновременно и общински, и общински съвет.

340-220543-22